

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

*«Μνεία τῆς ἀπό τοῦ νηαραδείσου ἐξορίας τοῦ
πρωτοπλάστου Ἀδάμ»*

Των εν Ἀμορίω 42 μαρτύρων.

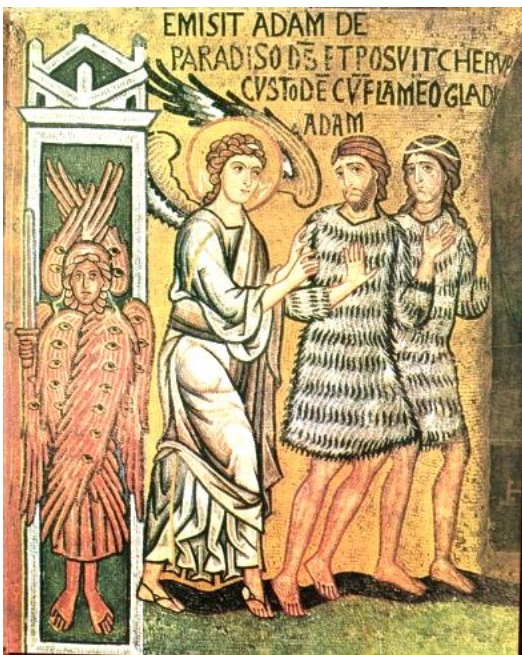
*Μνήμη της ευρέσεως του Τιμίου Σταυρού υπό της
αγίας Ελένης.*

έτος 15^ο Τεύχος 641

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

(Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-Θεολόγου)

Με την Κυριακή της Τυρινής, βρισκόμαστε στο κατώφλι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ανοίγεται μπροστά μας «το στάδιο των αρετών», στο οποίο ο υμνωδός μας καλεί να εισέλθουμε «αναζωσάμενοι τον καλόν της νηστείας αγώνα». Αυτή είναι η μια πλευρά της Τυρινής, η άλλη πλευρά της εορτής αναφέρεται στο συναξάρι της ημέρας, που γίνεται μνεία της εξορίας του Αδάμ και της Εύας από τον παράδεισο.

Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής (Ματθ. Στ, 14-21) ο Κύριος μας λέγει: « Εάν όμως δε δώσετε συγχώρεση στους ανθρώπους για τα αμαρτήματά τους, τότε ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τις δικές σας αμαρτίες. Όταν δε νηστεύετε, μη γίνεσθε όπως οι υποκριτές σκυθρωποί και κατηφείς, διότι αυτοί αλλοιώνουν και μαραίνουν το πρόσωπό τους, παίρνουν την εμφάνιση αδυνατισμένου ανθρώπου, για να φανούν στους άλλους ότι

νηστεύουν. Αληθινά σας λέγω ότι απολαμβάνουν ολόκληρο το μισθό τους, δηλαδή τους ανθρώπινους επαίνους. Συ όμως όταν νηστεύεις, περιποιήσου την κόμη σου και νίψε το πρόσωπό σου, όπως συνηθίζεις, για να μη φανείς στους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου τον επουράνιο, ο οποίος αόρατος παντού και στα πιο απόκρυφα μέρη. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει και τα κρυπτά, θα σου αποδώσει στα φανερά την αμοιβή σου.

Μη συσσωρεύετε για τον εαυτό σας θησαυρούς εδώ στη γη, όπου ο σκόρος και η αποσύνθεση τους καταστρέφουν και τους αφανίζουν, και όπου οι κλέφτες τρυπάνε τους τοίχους και τα χρηματοκιβώτια και τους κλέβουν. Να θησαυρίζετε όμως για τον εαυτό σας και να αποταμιεύετε θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε ο σκόρος ούτε η σαπίλα αφανίζουν και όπου οι κλέφτες δεν διατρυπούν τους τοίχους και δεν κλέβουν. Διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας».

Σας παρουσίασα το ευαγγελικό ανάγνωσμα σε μετάφραση για καλύτερη κατανόηση. Στο σημερινό Ευαγγέλιο διακρίνουμε τρεις σπουδαίες έννοιες:

1) **Την συγχωρητικότητα:** Ο Χριστός πριν μιλήσει για τον τρόπο της αληθινής νηστείας, έβαλε σαν προϋπόθεση της συγχώρεσης των αμαρτιών μας από το Θεό τη συγχωρητικότητα. Έτσι αρχίζουμε την περίοδο της νηστείας. Την πύλη του σταδίου των αρετών της Μεγάλης Τεσσαρακοστής πρέπει να την περάσουμε με πνεύμα ταπείνωσης και μετάνοιας, οι αρετές αυτές θα αυξάνονται με την αληθινή νηστεία (σωματική και πνευματική) και δεν μπορούν να συνυπάρχουν με πονηρούς λογισμούς ζήλειας, μίσους και μνησικακίας.

2) **Την πραγματική νηστεία:** Δε νοείται χριστιανική ζωή χωρίς άσκηση. Δυστυχώς η αποκοπή πολλών σημερινών χριστιανών από τις εκκλησιαστικές ρίζες, η αλλοίωση του φρονήματος και η εκκοσμίκευση του τρόπου ζωής τους, τους κάνουν να υποτιμούν ή ακόμη και να αρνούνται το θεσμό της νηστείας. Με τη νηστεία εξυγιαίνεται η ψυχή του ανθρώπου και αίρεται η «πεπτωκυία» της κατάστασης, δηλαδή ανατρέπεται το κατεστημένο της πτώσης των πρωτοπλάστων. Ο Αδάμ παραβαίνοντας την εντολή της νηστείας(να μη φάγει από το

δένδρο της γνώσης) **εκπίπτει** της χάρις του Θεού και χάνει τον παράδεισο, που είναι στην πραγματικότητα η κοινωνία με το Θεό.

Η αληθινή νηστεία διακρίνεται σε **σωματική** και **πνευματική**. Η **σωματική** νηστεία συνίσταται στην αποχή από ορισμένες τροφές. Με την αποφυγή αυτών των τροφών αποβλέπουμε στην περιστολή των ορμών και στην εκρίζωση των σαρκικών επιθυμιών. Είναι αυτό που ο Απόστολος Παύλος αποκαλεί «**νέκρωση και σταύρωση**» του σαρκικού φρονήματος και των εμπαθών επιθυμιών. (Κολ.3,5 και Γαλ. 5,24).

Η πνευματική νηστεία είναι νηστεία της ψυχής, του έσω ανθρώπου. Συνίσταται στην «**αλλοτρίωση των κακών**» και αποτελεί την αληθινή νηστεία, τη νηστεία που είναι αρεστή στο Θεό, όπως αυτή περιγράφεται στο ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ο Μέγας Βασίλειος γράφει: «*Μη μέντοι εν τη αποχή μόνη των βρωμάτων το εκ της νηστείας αγαθόν ορίζου. Νηστεία γαρ αληθής η των κακών αλλοτρίωση (αποξένωση)*». Είναι ακόμη πνευματική νηστεία «*η εγκράτεια της γλώσσας, θυμού αποχή, καταλαλιάς(κατάκρισης), ψεύδους και επιορκίας. Η τούτων ένδεια (φτώχεια) νηστεία αληθής και ευάρεστος τω Θεώ*» ψάλλει σήμερα η Εκκλησία. Για να είναι όμως ολοκληρωμένη η νηστεία πρέπει απαραίτητως να συνοδεύεται από τις αρετές της προσευχής και της ελεημοσύνης.

Ο Κύριος δίνει και μια άλλη διάσταση στην αληθινή νηστεία μέσα από την ευαγγελική περικοπή: «*Μη φανής τοις ανθρώποις νηστεύων, αλλά τω πατρί σου εν τώ κρυπτώ*». Με τα λόγια Του αυτά ο Κύριος κατέκρινε και στηλίτευσε περισσότερο από κάθε άλλο πάθος την υποκρισία. Έτσι μας υποδεικνύει να εργαζόμαστε τις αρετές: νηστεία, ελεημοσύνη και προσευχή μακριά από τα μάτια των ανθρώπων «*εν τω κρυπτώ*» με την υπόσχεση ότι ο Πατήρ «*αποδώσει σοι εν τω φανερώ*».

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε, ότι δεν πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Χριστού για να εισπράξουμε τον έπαινο των ανθρώπων, αλλά από αγάπη στο πρόσωπο του Χριστού. Ακόμη με την τήρησή τους κάνουμε πνευματική πρόοδο και επιτελούμε το «*καθ' ομοίωσιν*», που είναι ο σκοπός της δημιουργίας μας.

3) Την φιλαργυρία: Ο άνθρωπος, που αγαπά το σώμα του περισσότερο από την ψυχή του, φοβάται να του στερήσει ό,τι η σάρκα επιθυμεί. Με αυτό τον τρόπο γίνεται δέσμιος των υλικών αγαθών και της φιληδονίας. Μετά όμως από τη φιληδονία ακολουθεί η φιλοκτημοσύνη και τέλος η φιλαργυρία! Επειδή όμως όλα τα υλικά πράγματα φθείρονται, παλιώνουν και τελικά χάνουν την αξία τους *«Όπου σης και βρώσις αφανίζει»*, ο άνθρωπος που διακατέχεται από τη φιλαργυρία κατατρύγεται από το άγχος και τη φροντίδα της διασφάλισης των αγαθών του, από ενδεχόμενη απώλεια από κλέφτες και διαρρήκτες: *«και όπου κλέπται διορύσσουσιν και κλέπτουσι»*.

Η φιληδονία και η φιλαργυρία που χαρακτηρίζει τη νοοτροπία της εποχής μας, δεν επιτρέπει να αισθανθούμε την πνευματική σημασία της εγκράτειας. Η καταναλωτική μανία εξάλλου, από την οποία κυριαρχούμαστε οι σύγχρονοι άνθρωποι, μας κάνει να βλέπουμε τη νηστεία σαν ξεπερασμένη υπόθεση. Αυτό που μετρά για τους πολλούς είναι η έξοδος του τριημέρου, το αλόγιστο φαγοπότι, τα καρναβάλια και το αποκριατικό ξεφάντωμα! Όλα αυτά εκφράζουν την εσωτερική μας γύμνια και αποδεικνύουν τις τραγικές διαστάσεις της αποχριστιάνισης του ανθρώπου.

Για την αγία Εκκλησία του Χριστού όμως η σημερινή ημέρα αποτελεί την αφετηρία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Αναγγέλλει την έναρξη μια ιερής περιόδου με κύρια χαρακτηριστικά την άσκηση, τη μετάνοια και την προσευχή. Σαν συμπέρασμα μπορούμε να πούμε ότι νηστεύουμε, όχι γιατί δεν αγαπούμε το σώμα, αλλά γιατί περισσότερο αγαπούμε την ψυχή, την οποία θέλουμε να γίνει *«Ναός του εν ημίν οικούντος Αγίου Πνεύματος»*. Περιφρονούμε τους *«θησαυρούς επί της γης, όπου σης και βρώσις αφανίζει και όπου κλέπται διορύσσουσιν και κλέπτουσι»*. Επιθυμούμε διακαώς τα αιώνια πλούτη, που είναι οι άγιες αρετές του Χριστού: **η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η ανεκτικότητα, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα και η εγκράτεια**. Σε αυτούς τους ουράνιους θησαυρούς να στρέψουμε το νου και την ψυχή μας, αυτούς να αγαπήσουμε, να ποθήσουμε και να κατακτήσουμε. _